N°. 66. A°. 1841.

WOENSDAG, den 18den AUGUSTUS.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 Augustus 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, dd. 14 dezer maand, N°. 1193 | 978, zijn tot *provisionele* LEDEN *bij het Geregtshof* alhier benoemd en aangesteld: de Heeren Mr. G. DE MEINERTZHAGEN en Mr. D. HOOLA VAN NOOTEN.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 Augustus 1841.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van den 14den dezer, N°. 1194 | 979, is de Heer SAMUEL ALEXANDER CHARLES FLU, onder speciaal toezigt van den Heer Administrateur van Financien, belast met de *liquidatie* der zaken van het Vendu-Kantoor van wijlen den Vendumeester SAMUEL FERDINAND FLU, met bepaling dat hij de reeds geannonceerde Venduen zal houden, en dat de door hem te dier zake af te gevene *Quittantien* door de Administrateur van Financien voor *gezien* zullen moeten geteekend zijn.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

MENGELWERK.

De Deugden.

(*Eene parabel.*)

Eens op eenen schoonen dag begon het de deugden te verveien, alle vereenigd bij den bisschop van S. te wonen, en zij besloten dus eene reis te gaan maken, om wat frissche lucht te scheppen. Toen zij zich met dit doel gereed maakten eene kleine boot te bestrijgen, kwam eene arme vrouw met een bleek kind op haar toe, en bad om eene aalmoes. De Barmhartigheid stak dadelijk de hand in de reisbeurs, en haalde er een' gulden uit, maar de Zuinigheid hield den arm harer gezellin tegen, en zeide haar: »Welk eene verspilling, — geef haar een lootje voor de armen soep.

De Voorzigtigheid, die steeds een zeker aantal van die lootjes bij zich had, won eerst nadere berigten over de omstandigheden van de arme vrouw in, en gaf er haar een; — de Barmhartigheid, aangemoedigd door eenen wenk van de Edelmoedigheid, drukte haar heimelijk den gulden in de magere hand, — de IJver overhandigde haar een exemplaar van het penning magazijn, en te vreden en dankbaar, hoewel met een' onverschilligen blik op de laatste gaaf, ging de vrouw weg.

Voorspoedig begonnen de deugden hare reis; zoele windjes omsuisden haar, en onder stichtelijke gesprekken over de laatste preek van den bisschop, werden zij door de kabbelende golfjes voortgedragen. Maar plotseling betrok de hemel met zwarte wolken. De Voorzigtigheid, die zich eene nieuwe huif voor de reis had aangeschaft, verlangde dat men aan land zou gaan om bescherming tegen het naderend onweer te zoeken; de Moed was er voor, het gevaar te trotseren, — de Wijsheid voegde zich echter bij de Voorzigtigheid, en men kwam eindelijk overeen, aan land te gaan. Daar bemerkten de deugden eene boot, die regt op de hare aanstuurde, waarvan de passagiers bijzonder vrolijk waren, en een vreesselijk leven maakten. Het was een klein gezelschap ondeugden, waarbij zich de Goede luim gevoegd had, en die nu zeer vrolijk reisden. In het voorbijvaren gaven zij met opzet, naar het scheen, de boot der deugden zulk een' hevigen stoot, dat zij bijna omsloeg. De Moed stoof op; hij hield de vreemde boot vast en was juist van zins eene kloppartij te beginnen, toen de Ôemoedigheid zich tusschen beide wierp, en op hare beide wangen de oorvijgen opving, die de vechtende partijen voor elkander bestemd hadden. Dit beviel den Goeden Luim zoo uitnemend, dat hij met eene wip in de boot der deugden sprong. Hierbij gaf hij de boot der ondeugden zulk een' hevigen schok, dat zij tot grooten schrik der passagiers bijna omsloeg en zich verwijderde. De IJver en de Waarheidsliefde maakten zich gereed de ondeugden eene lading scheldwoorden na te zenden, maar de Edelmoedigheid gaf hen een teeken te zwijgen, »want," zeide zij, »de ondeugd draagt hare eigene »straf reeds met zich."

Onderwijl waren de onweerswolken overgetrokken, en men zette vergenoegd de reis onder de aangenaamste gesprekken voort. De deugden bezochten eene menigte steden en overal, waar zij vertoefden, verbreidde zich zegen. De handel bloeide, de menschen werden vrolijk, eene menigte huwelijken kwamen tot stand, en men begreep niet hoe het kwam, dat alles zoo heerlijk toeging op aarde.

Eens des avonds toen de deugden in de groote stad Jönköping thee dronken en peperkoek aten, beroemden zij zich over hare gelukkigen uitkomsten. De wijsheid, verrukt over de zegenrijke gevolgen, stond juist op om eene soort van troonrede over den invloed der deugden op de menschheid te houden, en zou dit ook gedaan hebben, als hare oogen niet te gelijker tijd op de Demoedigheid waren gevallen, die haar eenen bedenkelijken blik toewierp. Na veel over- en weerpratens deed eindelijk een lid van het gezelschap het voorstel, dat de deugden zich zouden scheiden, en ieder afzonderlijk zich over alle deelen der aarde zouden verbreiden, om, even als de apostelen, der wereld de deugd te prediken, daar zij dus veel meer goeds zouden kunnen uitwerken dan wanneer zij vereenigd bleven. Dit voorstel werd met den grootsten bijval door allen aangenomen; maar ik moet opmerken, dat de Wijsheid en de Bezadigdheid niet tegenwoordig waren; zij waren beide kort voor de motie uitgegaan, om in de stad den koffij en suiker voorraad van het gezelschap aan te vullen, die tamelijk geminderd was. Toen zij terugkwamen, verzuimden zij niet zich tegen het genomen besluit te verzetten, maar de Moed en de IJver schreeuwden zoo hard, dat de zachtere stemmen naauwelijks gehoord werden; en toen eindelijk de Edelmoedigheid, door den IJver aangespoord, zich ook voor de scheiding verklaarde, waagde het de Voorzigtigheid niet meer hare duivenstem te verheffen, maar beet zich op de nagelen, zweeg en ging eindelijk uit, om een paar nieuwe schoenen te bestellen.

Den volgenden dag scheidde de deugden, en zij gingen ieder voor zich de wereld in, nadat zij hadden afgesproken, op den verjaardag van hunne scheiding, binnen Stockholm bij het standbeeld van G u s t a a f W a s a op de ridderhuis-markt bijeen te komen, en daar eene groote vergadering te houden, over hunne eigene en 's rijks aangelegenheden.

De Moed maakte zijne knevels zwart met *lapis infernalis*, en wendde zich naar het zuiden. Op weg ontmoette hij den ridder don Q u i c h o t, die hem aanmaande de eerzucht van het zoo lang onderdrukte schoone geslacht op te wekken, en het aan te sporen moedig zich zelf te helpen en te verdedigen. Dit behaagde den Moed zeer. Terwijl nu de beide ridders zich verdiepten in de belangrijke gevolgen die deze verandering in het tot dus ver zoogenaamde zwakke geslacht zou te weeg brengen, reden zij eene kerk voorbij waaruit eene bruiloftsstoet kwam. De pas gehuwde was eene uitstekend schoone jonge vrouw, die niet geheel onbekend met den Moed scheen te zijn, want zij groette hem vriendelijk, toen zij in het rijtuig steeg; dit beviel den Moed zoo zeer, dat hij haar uitverkoor om een voorbeeld voor haar geslacht te worden, en maakte zich de eerste gelegenheid ten nutte, om haar zijne opwachting te maken.

Wat er na dit bezoek in het jonge huishouden voorviel, weten alle thee-gezelschappen in de stad H. en die hebben daar ruim en breed over gesproken. Men verhaalt dat de jonge vrouw terstond na het trouwen als geheel veranderd was, en dat de man daar bijna dol over werd. Men hoorde uit den mond van het jonge echtpaar niets dan twisten en bedreigingen, die spoedig tot dadelijkheden oversloegen. Eindelijk daagde de vrouw haren man tot een duel uit, maar toen werd zij echter op aanklagte van haar eigen geslacht haar een gekkenhuis gestuurd, en er was een groot schandaal in de stad en omstreken.

De Voorzigtigheid kreeg te Stockholm in een dagblad een lang artikel over dit voorval te lezen. Verschrikt over al het onheil dat de onverstandige Moed had veroorzaakt, overdacht zij alle gevaren en wederwaardigheden waaraan men in de wereld is blootgesteld, en zij besloot in hare wijsheid zich geheel terug te trekken, overtuigd dat het hoogste geluk dat men hier bereiken kan daarin bestaat, van er heelshuids af te komen. Ten gevolge van deze overwegingen besteedde zij zich bij eene ongehuwde vrouw, die, uit vrees voor dieven, vier verdiepingen hoog op eenige zolderkamertjes woonde. Hier had de Voorzigtigheid nu goede en rustige dagen kunnen doorbrengen, als zij niet door duizend angsten en voorstellingen van gevaar geplaagd was geworden. Uit vrees voor brand durfde zij naauwelijks iets koken; zij vreesde uit gebrek aan frissche lucht ziek te worden, maar zij waagde het toch niet uit te gaan. Zij zou immers door den eersten wagen overreden kunnen worden; eene bloempot kon uit een venster vallen en haar verpletteren; op den trap kon zij een been breken, enz. Neen, neen! uitgaan was volstrekt onmogelijk. En zoo bang was zij daarvoor, dat zij, uit vrees van toch eenmaal genoodzaakt te zijn om een nieuw kleed te koopen, het oude niet durfde dragen, dat reeds begon te verslijten. Eindelijk kwam zij zoo ver dat zij hand noch voet meer roerde. Met al hare vreezen en angsten had zij ook hare waardin, de oude jonge jufvrouw, aangestoken, en toen er eens brand in het huis ontstond waagden de beide vriendinnen het niet iets ter harer redding te ondernemen, en zij zouden stellig in de vlammen zijn omgekomen, hadden een timmerman en een schoorsteenveger haar niet op den rug genomen en in veiligheid gebragt.

Onderwijl liep de IJver de wereld rond,

bitste aan, schreeuwde, predikte en dreef de menscheid dan naar deze dan naar gene rigting voort. Hij scheurde den boer van den ploeg, de moeder van hare kinderen en den ambtenaar uit zijn kantoor, om hem ander werk te geven. Dan ijlde hij weder plotseling voort, en liet het aan hen zelven over, voor zich te zorgen. Toen hij uit Europa naar China wilde gaan, om daar de heidenen te bekeeren, kwam hij in Rusland te digt bij eene mijn, juist toen dezelve lostbarstte, werd door het kruid verschroeid, en verloor, — o wee! — beide oogen. Toen liep hij nog eenigen tijd de wereld rond, maar stichtte niets als verwarring, en kreeg het ten laatste met de policie te kwaad. Eindelijk was hij genoodzaakt eenen gids te nemen, die hem, voor een zeker maandgeld, weer terug bragt van waar hij gekomen was.

De Deemoedigheid ondervond wel zulke gevaarlijke avonturen niet, maar haar ging het ook niet bijzonder voorspoedig. Gescheiden van hare gezellinnen, zag zij er namelijk zoo ellendig en erbarmlijk uit, dat niemand met haar te doen wilde hebben. Nadat zij zich gebogen en met hangend hoofd, dikwijls zelf op de knieën kruipende, door de halve wereld gesleept, aan alle deuren geklopt en overal gezegd had: »ik ben niet waard uwe schoenriemen los te maken," overal naar die mate behandeld en weggejaagd was, wendde zij zich bedroefd naar haar vaderland, en bereikte Stockholm geheel uitgeteerd en vervallen.

Hier bij het standbeeld des heldenkonings, zag zij allengs al hare vroegere gezellinnen aankomen. Maar, lieve hemel! — wat waren zij veranderd! men kon ze naauwelijks herkennen. De IJver had zijne vurige oogen verloren, en ging mank aan het regter been; de Moed droeg den arm in een verband, en zag er volkomen uit als een *mauvais sujet*; de Zachtmoedigheid was geheel met builen en blaauwe plekken bedekt; op haar anders engelachtig voorhoofd had de gramschap plaats genomen, en haar derde woord was eene lompheid; de Edelmoedigheid zag er uit als een komediant, — zij declameerde en zwetste zonder eind, het Geduld en de Barmhartigheid waren zoo mager en doorschijnend geworden, dat men niet zonder medelijden kon aanzien; de Goede Luim was niets minder dan nuchteren. De Wijsheid was er nog het beste aan toe, maar zij was praalziek en hoogmoedig geworden; zij overleide en mat hare schreden en woorden af, zag hare gezellinnen over den schouder aan, trok den neus op en was onverdragelijk.

Men kan denken, of bij deze omstandigheden het wederzien der deugden wel zeer aangenaam was. Om de waarheid te zeggen, geleken zij in hunne tegenwoordige gedaante meer op de ondeugden dan op de deugden. Naauwelijks waren zij echter een poosje bij elkander geweest, hadden elkander de hand gegeven en herkend, of hun uitzigt begon te veranderen en iedere deugd kreeg haar vorig karakter terug. De Wijsheid kreeg uit hare reis-apotheek eene zalf, bestreek daarmede de blinde oogen des IJvers, die zich spoedig weder openden, om met het oude vuur te stralen. De Goede Luim werd zoodanig door de dorre en magere figuur der Deemoedigheid getroffen, dat hij terstond nuchteren werd, en der deugden voorsloeg, zich in eene restauratie door eene bowl punch te versterken; daar kon dan een ieder zijne reis-aventuren vertellen en een besluit voor de toekomst genomen worden. »Bravo!" riep de Moed, en reikte der Voorzigtigheid de hand; de Goede Luim nam de Deemoedigheid in den arm, en opende den togt, terwijl alle gewillig volgden.

Het zou te wijdloopig zijn, al de vertellingen te herhalen waarmede de deugden zich bij de bowl onderhielden; het is genoeg het besluit te vermelden, dat aan het einde der zitting eenstemmig genomen werd. Dit was voortaan te zamen te reizen, en zich zoo weinig mogelijk te scheiden; want zij hadden bevonden:

Dat ieder van haar, aan zich zelve overgelaten en alleen staande, zonder den raad en den steun der andere deugden, slechts dwaasheden beging en onheil aanrigtte.

Geboorte en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 31sten Julij 1841 zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 1sten Julij 1841, Helena Mengel, *dochter*. — Den 2den, Francina Johanna Brandon, *zoon*. — Den 3den, Christina Biervliet, *zoon*. — Idem, Maria Geertruida Treheen, *dochter*. — Den 4den, Philippina Johanna Jeger, Echtgenoot van Peter Mac George, *d*. — Den 5den, Louiza Johanna Erich, *dochter*. — Den 7den, Anna Belcour, *dochter*. — Den 9den, Hanna Abendanon d' Avilar, Echtg. van Daniel Mozes Fernandes, *zoon*. — Den 10den, Anna Louisa de Ridder, *zoon*. — Idem, Judith Reales de Medina, Echtg. van Aron Bueno Bibaz, *zoon*. — Den 11den, Margaretha Kamerling, Echtg. van Christophe Guillaume Patrik Balfour von Burleigh, *zoon*. — Idem, Wilhelmina van Lucia van Buttner, *dochter*. — Den 13den, Johanna Cornelia Cattula, *zoon*. — Idem, Deurlena Louisa Hora, *z*. — Den 14den, Pesle Levij Abraham, Echtg. van Albert Wolff Oppenheimer, *zoon*. — Idem, Gracia del Castilho, Echtg. van Salomon Meijer Bromet, *zoon*. — Idem, Jaba van Favereij, *zoon*. — Den 15den, Sara Jacob Seesman, Echtg. van Hertz Isaac de Jonge, *zoon*. — Idem, Aflij Maria Magdalena van Dompig, *zoon*. — Den 17den, Antoinetta Maria Abendanon, *zoon*. — Den 18den, Rebecca Cohen Lobato, Echtg. van Joseph Bueno de Mesquita, *zoon*. — Idem, Carolina Francina Brandon, Echtg. van Johannis Paulus Cornelis van de Lande, *zoon*. — Den 19den, Saratje Wilhelmina Snijders, *zoon*. Den 23sten, Louisa Salomons, Echtg. van Jacques Lionarons, *zoon*. — Den 24sten, Helena Maria Bankier, *zoon*. — Den 26sten, Anna Cornelia Braumuller, *dochter*. — Idem, Jacoba Wilhelmina de Bije, *dochter*. — Den 28sten, Andresa Kluverweide, *zoon*. — Den 29sten, Maria Agnes Montpellier, *zoon*. — Idem, Narina Gallez, Echtg. van Cornelis Willem Oehlers *dochter*. — Den 30sten, Quasiba van la Parra, *dochter*.

OVERLEDEN: Den 1sten Julij, Johannis Zelma oud 75 jaren. — Den 2den, Nellij Wilhelmina, dochter van Johanna Maria Reijziger, oud 4 jaren en 9 maanden. — Den 3den, Blanka van Alida Jacobs, oud 75 jaren. — Idem, Rosamond Maria, dochter van George May Sprong en Elisabeth Hedges, oud 4 jaren en 4 maanden. — Den 5den, Catharina Geertruida Marrenner, oud 26 jaren. — Den 6den, Jean Bainard, oud 72 jaren en 3 maanden. — Den 7den, Maria Catharina, dochter van Johan Hendrik Lohman, Jager bij het Bataillon Jagers No. 27, en Maria Elisabeth Esser, oud 3 maanden. — Den 8sten, John Alexander, zoon van Jane Roos Hewit, oud 2 maanden. — Den 9den, Charlotte Adolphina Helena, dochter van Louisa Wilhelmina Levij, oud 1 jaar en 11 maanden. — Den 10den, Anna Magneta, dochter van Cornelia Catharina Poederoij oud 6 jaren en 3 m. — Den 12den, Helen Paton, Echtg. van William Maynard, oud 21 jaren en 10 maanden. — Idem, Frederika Henrietta, dochter van Francina Kammel; oud 2 jaren. — Idem, Darius van E. J. Abercrombi, oud 70 jaren. — Den 13den, Jan Lodewijk van der Assen, oud circa 50 jaren. — Den 15den, Adam Balthazard Tromp, oud 65 jaren. — Den 16den, Willem Abkenius, Echtg. van Barbara Antoinetta Blieck, eerder wedr. van Hendrika Christina van der Kamp en Herriette Constantia van der Kamp, oud 44 jaren en 6 maanden. — Idem, Catrijntje van Wichers, oud 70 jaren — Idem, Adolphina, dochter van Premiere de la Place, oud 2 jaren. — Den 17den, Cornelis Louis van der Spruijt, oud 39 jaren. — Den 19den, Louis Henrij, zoon van Jaba van Favereij, oud 5 dagen. — Idem, Dirk Markmeijer, oud 48 jaren. — Den 20sten, Isaak Deering, Matroos aan Boord van de Nd. Am. Brik *Premium*, Kapt. B. Foster, oud 21 jaren, (verdronken.) — Den 21sten, Levij Albert, zoon van Albert Wolff Oppenheimer en Pesle Levij Abraham, oud 8 dagen. — Den 23sten, Jacoba Frederika, dochter van Henriette Maria Kremer, oud 6 maanden en 2 weken. — Den 25sten Abraham Smoor, Eerste Stuurman aan Boord van het Ned. Schip *Stad Zwolle*, Kapt. L. J. Lindeboom, oud 30 jaren. — Idem, Hayo Herman Flok, oud 12 jaren. — Den 26sten, Arie van Januarij van Embricqs, oud 27 j. — Den 30sten, Johannis Willem Muntz, oud 35 jaren. — Idem, Andries Pieter Jan Everhard Walter, oud 21 jaren en 6 maanden. — Idem, Wilhelmina Jacquelina, dochter van Clementina Kamperveen oud 1 jaar en 7 maanden. — Den 31sten, Paulus Daniel Frouin, zoon van Jeannette Antoinette Frouin, oud 5 maanden. — Idem, Anna Meijnard, oud 25 jaren.

ADVERTENTIËN.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij, in overweging genomen hebbende, dat het doel, hetwelk hetzelve zich, met de oprigting eener *SPAARBANK ten nutte van personen van den minderen stand*, had voorgesteld, niet naar wensch is bereikt geworden, maar dat in tegendeel, vele ingezetenen van den hoogeren stand in die inrigting hebben deel genomen, zoodanig dat de ingebragte kapitalen tot eene aanzienlijke som zijn opgeklommen, waardoor de werkzaamheden der Commissie *E* zijn vermenigvuldigd geworden, zonder dat aan de *Algemeene Kas* der maatschappij, eenig voordeel wordt toegebragt, — dat daarenboven de staat van de fondsen der Maatschappij, uithoofde van den *belangrijken* ACHTERSTAND van Contributien, eene belemmering in den loop der werkzaamheden doet vrezen, waardoor het uitzien naar middelen tot verbetering van dien staat, noodzakelijk wordt gemaakt; *heeft* in dezelfde Vergadering gehouden op den 5den dezer maand bepaald, dat *te rekenen van den 1sten JULIJ 1842*, van de gelden welke in de *Spaarbank* reeds zijn of zullen worden belegd, *in plaats van eene rente van 1 pCt. 's maands*, ONDER DECORT *van 10 pCt. ten behoeve van de* WAARBORG KAS, niet meer dan ACHT proCento, *doch zonder korting*, zal worden goedgedaan, en dat van de eventueel meerder te percipierene intressen, *drie vierde* gedeelte ten behoeve van de *Algemeene Kas* der Maatschappij zal komen, terwijl het overige *een vierde* gedeelte, in de *Waarborg Kas* der Spaarbank, zal worden gestort; met verdere bepaling, dat de deelhebbers welke tegen alle verwachting aan, hiermede geen genoegen mogten nemen, zich binnen den tijd van *twee* maanden na de aankondiging dezes, zullen hebben te expliceren, en naargaands, over hunne ingebragte gelden en derzelver renten met in achtneming van den bij het Reglement vastgestelden termijn van opeisching, beschikken.

Het *Hoofd Bestuur* dit besluit, ter kennis van het algemeen brengende, noodigt die genen der deelhebbers in de *Spaarbank*, welke zich met deze bepaling, — *waardoor het belang der lijdende menschheid zoude kunnen worden bevorderd*. — NIET mogten vereenigen, ten vriendelijkste uit, om vóór of uiterlijk den 11den October eerstkomende, daarvan aan den Voorzitter der Commissie *E*. den Heer Ik. DEL - PRADO, kennis te geven; zullende de genen, welke binnen dien tijd, zich niet mogten aanmelden, beschouwd worden, als met dat besluit, genoegen te hebben genomen.

Paramaribo, den 11 Augustus 1841.

In naam van het Hoofd-Bestuur voornd.,

De Algemeene Voorzitter,
J. C. MULLER Az.
De Algemeene Secretaris,
H. J. RAATGEVER.

(31165) Heden overleed na eene langdurige ziekte in den ouderdom van 57 jaren en circa 9 maanden, onze zeer geachte Vader en Behuwd Vader, de WelEdel Heer SAMUEL FERDINAND FLU.

Paramaribo, den 13 Augustus 1841.

W. B. FLU.
S. A. C. FLU.
C. L. HIRSCHFELD.
Mede uit naam onzer Broeders en Zusters.

Te Koop bij Inschrijving

(30104) van de Plant. *Nieuw Meerzorg*:

p. m. 12.500 ℔ witte bast
» » 5.500 » zwarte »
» » 1,000 » gebroken
} *KOFFIJ*.

Zoo als bij vorige Couranten geadverteerd, en waarvoor de inschrijvings-billetten tot *HEDEN* om *elf* uren zullen worden aangenomen.

Paramaribo, den 18 Augustus 1841.

CHs LIONARONS qq. c. s.

(32831) ☞ De vroeger geadverteerde VERLOTING van den ondergeteekende, zal alsnu plaats hebben op aanstaande Zaturdag den 21sten dezer, ten huize van den Heer J. EMANUELS, des avonds ten zeven uren. — Verzoeke nogmaals de Deelhebbers hun verschuldigde aan te zuiveren.

Paramaribo, den 17 Augustus 1841.

P R E T Sz.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.